

de og ville sikke sig Indtægterne til disse Foranstaltninger, som man ikke veed, om vi i en umindelig Tid kunne blive enige om. Seg vil give den ærede Ordfører det Raad: Kom med disse Lovforslag, de sociale Lovforslag, lad os blive enige om dem, saa blive vi sikkert nok enige om, hvorledes vi skulle skaffe Pengene tilveie; thi for vort Vedkommende kan det ikke være Dvdl underkastet, at vi ere villige til at gaa med til betydelige Offre paa dette Omraade. — Den ærede Ordfører var saa forsigtig kun albeles i Forbigaaende at nævne Regjeringens tidligere Alderdomsforsørgelsesforslag. Det var heldigt, at den ærede Ordfører kun berørte det; thi det er vistnok omtrent fra alle Sider anerkjendt, at det var mislykket. Seg skal kun fremhæve dette, at det hele Beløb, der var Tale om at tilskyde, var 2 Millioner een Gang for alle; men det, som de Uformuende her vilde komme til at tilskyde, vilde blive mindst et Par Millioner aarlig, og det er noget helt Andet end 2 Millioner een Gang for alle. — Endelig fremdrog den ærede Ordfører Professor Falbe-Hansens Statistik, hvorefter den ærede Ordfører vilde søge at godtgjøre, at de Ubemidlede ikke kunde faae tilstrækkelig Kompensation i en eventuel Toldlov. Seg har absolut Tillid til Professor Falbe-Hansens Statistik, det er en afgjort Sag; men jeg maa gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at Professor Falbe-Hansen taler om de Tilstande, vi have, ikke om dem, vi kunne faae, naar en fornuftig Toldrevision blev gennemført. Den ærede Ordfører nævnte Sukker. Det er min Overbevisning, at Sukkerforbruget vil stige i en ganske betydelig Grad, naar Tolden affstæffes eller saa godt som affstæffes. En lille Smule maa jo af andre Hensyn f. Ex. Vandbrugshensyn, som jeg ikke her skal komme ind paa, blive tilbage; men, naar Sukkertolden i alt Væsentligt bliver affstæffet, da er jeg overbevist om, at det vil gaa her ligesom i England, at vor Arbejderbefolkning vil bruge betydelig mere Sukker. Den ærede Ordfører nævnte, at en Husmandsfamilie paa Landet svarer 8 Kr. og en Gaardmandsfamilie et Par og thye Kroner. Det er jo omtrent en 15 Kr. som der skulde gives Medsættelse for, og det er min Overbevisning, at en saadan Medsættelse kunde de 400,000 Mennesker netop faae, som jeg nævnte. Men jeg beklager, at den ærede Ordfører stadig taler om, hvad han kunde gaa med til. Hvis den ærede Ordfører kunde finde et Forslag, som var endnu langt bedre end det, vi ere fremkomne med, hvor vi have sikket os, at de Ubemidlede paa ingen Maade faae yderligere Nyder, men at

de absolut lettes, saa er det en Selvfølge, at det vilde vi med Glæde tage under Overveielse, og vi haabe, at hvis den ærede Ordfører har noget bedre end de Forslag, vi stille op i den Retning, jeg har antydet, kunne vi forhandle velvillig derom. Men jeg har Intet set i den Henseende. Det, som den ærede Ordfører har stillet op, er for mig uantageligt. Mindretallet har ikke hidtil fundet noget bedre end det at lette de Ubemidlede deres Toldafgift, men skulde der komme et andet Forslag frem, som vi kunne skjønne er bedre for de Ubemidlede, da tage vi med Fornøielse derimod.

Styr: Naar jeg tillader mig at tage Ordet om dette Lovforslag, uagtet jeg ikke er Medlem af Udvalget, saa følger det af sig selv, at det, som jeg agter at udtale, udtaler jeg for min egen Regning, ikke paa mit Partis Vegne, og dog er jeg overbevist om, at de saa Ord, jeg ønsker at fremsætte, ere det store Flertal, ja, jeg tør vel sige, alle mine Meningsfæller enige i. Det, der nemlig har givet mig Anledning til at tage Ordet, er, at ved Mindretallets Ordførers Udtalelser fik jeg det Indtryk, at hvis det, han havde fremsat, kom til at staa uimodsagt, vilde det komme til at se ud, som om Mindretallet her i Landstinget skulde have et varmere Hjerte for Samfundets Stedbørn end Flertallet her i Thinget, og det var det, jeg vilde protestere imod. Da denne Lov blev fremlagt, da hilste jeg den med ublandet Glæde, netop fordi jeg mente, at den, hvis den blev vedtaget, vilde blive til Velsignelse for det store Antal af vore Medborgere her i Landet, som med Rette kunne betegnes med det Udtryk, som Mindretallets Ordfører brugte, Samfundets Stedbørn. Seg tror, at vi Alle ere tilstrækkelig orienterede om, hvilken Skade, hvilken Fortræd Druffenstaben gjør, netop blandt en stor Mængde af disse vore Medborgere. Ja, jeg tror, at Enhver, der har beskæftiget sig lidt dermed, vil vide, at der er Mange af disse, for hvem de alkoholholdige Drikke have en, saa fordærlig Virkning, at det for dem vilde være en Lykke, om der kom en høi Bæftatning paa alle alkoholholdige Drikke, selv om der ikke bødes dem nogen Kompensation; thi en virkelig høi Bæftatning paa alkoholholdige Drikke vil naturligvis medføre for mange af den Slags Mennesker en betydelig Indstrækning af Forbruget alene af den Grund, at de ikke faae Raad til at drikke saa meget, som de have druffet for. Seg mener altsaa, at selv om der ikke bødes dem en Kompensation, vilde Loven dog for mange af disse Mennesker være til stor Velsignelse. Men dette er